

ΑΛΙΚΗ ΧΙΩΤΑΚΗ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΖΕΡΒΟΥ



ΕΛΛΑ
ΤΟΡΡΑ
ΤΕΛΕΙΟΝΕ!

εικονογράφηση: Γιώργος Γούσης



ΔΑΝΑΗ



Η Δανάη με περιμένει πάντα στην είσοδο του κήπου. Ανοίγει την πόρτα του ταξί και μου λέει χαμογελώντας: «Καλημέρα, Άλεξ. Καλωσήρθες. Έχουμε τόσα πράγματα να κάνουμε σήμερα!» Εγώ, όμως, δε βγαίνω. Δηλαδή δεν έχω σκοπό να μείνω μέσα στο αυτοκίνητο για πάντα, ξέρω πως κάποτε θα βγω, αλλά προτιμώ να αργήσω λίγο. Ο οδηγός, όταν αργώ, με κοιτάζει καλά καλά, πράγμα που με εκνευρίζει κάπως, και μια φορά μου είπε: «Έλα τώρα, τελείωνε!» Η Δανάη όμως έσκυψε στο παράθυρό του, του είπε

ΒΕΡΟΝΙΚ ΦΡΑΝΣΟΥΑΖ

μία παραπάνω, και πράγματι έτσι έκανα. Δηλαδή, βλέπεις, αναγνώστη μου, πως κράτησα τη συμφωνία. Ύστερα ανεβήκαμε μια ξύλινη μισοσκοτεινή σκάλα και βρεθήκαμε σ' ένα μεγάλο δωμάτιο με τζαμαρίες γύρω γύρω. Εκεί ήταν επτά σιωπηλά παιδιά με γαλάζιες πλαστικές ποδιές, καθισμένα σε ξύλινα θρανία. Η δασκάλα της ζωγραφικής, η κυρία Βερονίκ-Φρανσουάζ βαν Γκογκ, τα μάθαινε πώς να ζωγραφίζουν λουλούδια. Είχε βάλει πάνω σ' ένα ψηλό και στενό τραπέζι, περίπου ένα μέτρο και δε-

